

**RAM CHAND AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 938
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ-ਅਪੀਲਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮਤਾ ਮਿਤੀ 5 ਅਗਸਤ, 2005 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਪਿੰਜੌਰ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 8 ਅਗਸਤ, 2005 ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 5 ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ, ਪਿੰਜੌਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੱਸਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਪਿੰਜੌਰ ਨੂੰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ. ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਐਮ. ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਟੀ. ਪੀ. ਐਸ ਮਾਨ ਜੇ. ਜੇ

ਰਾਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 8960

30 ਜਨਵਰੀ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਧਾਰਾ 226—ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 — ਐੱਸ. 36, 42 ਅਤੇ 43— 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਟਰੱਸਟ-ਸ. 3 7 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਗੈਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਅੰਤਿਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ-ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਸਾਰੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਸਬੇ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੇਤਰ ਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਲਈ ਲੋੜ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੮)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1(iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 6(1) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਆਮ ਨਕਸ਼ਾ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ

RAM CHAND AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 940
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)

ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 10 ਅਤੇ 11 ਜੂਨ, 2005 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀਆਂ 21 ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, 2005 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜ - ਟਰੱਸਟ। ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਸ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 00/11t1h ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਪਰਾ 12)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922—ਐੱਸ. 36, 38, 42 ਅਤੇ 43—ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਟਰੱਸਟ—3 ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਟਰੱਸਟ—ਛੁੱਟ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਘਾਤਕ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੇਵਾਰ ਸਨ-ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (iii) ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ—ਟਰੱਸਟ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਨੋਟਿਸ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ 18 ਜੂਨ, 2004 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਭੁੱਲ- ਟਰੱਸਟ ਘਾਤਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਕੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 14)

ਐਮਐਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਅਰੁਣਪੱਲੀ, ਰਾਜਦੀਪ ਐੱਸ. ਚੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ
2 ਤੋਂ 4 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਰਾਜ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ।

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਆਰਡੀਓਡੀਆਰਡਰ 2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 8960, 9636 ਅਤੇ 2006 ਦੇ 3 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਪਟਿਆਲਾ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ ਟਰੱਸਟ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮਿਤੀ 18 ਜੂਨ, 2004 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-3) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਓਥ/11 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.4) ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਸੰਖੇਪ 'ਐਕਟ' ਲਈ)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਜੀਦਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ, tt ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, Pa ਦੁਆਰਾ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 2264, ਮਿਤੀ 26 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24, 26, 282 ਦੇ ਅਧੀਨ 34 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਹਿੰਦ ਰੋਡ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸੁਧਾਰ ਯੋਜਨਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (2) ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦਾ ਕੁੱਲ 270 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਲਗਭਗ 34 ਏਕੜ ਰਕਬਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ 18 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਅੰਕੜਾ P.3)। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਡਰਾਇੰਗ ਨੰਬਰ ਪੀਆਈਟੀ (ਪੀ) 10/2004 ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਨਗਰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ, ਪਟਿਆਲਾ, ਛੋਟੀ ਬਾਰਾਂਦਰੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਉਹੀ ਲਿਖਤ ਭੇਜੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਕਿਸੇ

**RAM CHAND AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 942
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ/ਪਲਾਟ/ਮਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਨਵੰਬਰ, 2005 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-4) ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ, 1894 (ਸੰਖੇਪ '1894 ਐਕਟ' ਲਈ) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲੈਂਡ ਐਕਵਾਇਰ-ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਪਲੈਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਪਲੈਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 31 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(3) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, Ires I ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਈਟ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ 18 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 18 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਦੋ ਅਖਬਾਰਾਂ 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਅਤੇ 'ਜਗਬਾਣੀ' (ਪੰਜਾਬੀ) ਵਿੱਚ 26 ਮਈ, 2006 ਅਤੇ 'ਦੈਨਿਕ ਭਾਸਕਰ' (ਹਿੰਦੀ) ਵਿੱਚ 2 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ/2)। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੇ 17 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਚੜਦੀ ਕਲਾਂ (ਪੰਜਾਬੀ) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਆਰ/3) ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ 30 ਮਈ, 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 60 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜੋ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਹਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਖਬਾਰ 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਰਾਹੀਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ 'ਜਗਬਾਣੀ' 2. ਨਵੰਬਰ, 2004 ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ

ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 10 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਸੀ (ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ/5)। ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਾਨ ਦਰਮਿਆਨੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 2319 ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਪੱਤਰ (ਅੰਕਸ਼ੁਦਾ ਆਰ/6)। 21 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਐਕਵਾਇਰ ਲਾਗਤ, ਸੋਲਟੀਅਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਾਗਤਾਂ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ (ਅੰਕਸ਼ੁਦਾ R/7)। ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11 ਮਾਰਚ, 2005 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਆਰ/8) ਦੇ ਮਤੇ ਨੰਬਰ 2351 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 11 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਜਨਾ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਟੀ.ਆਈ.(ਪੀ) 05/2005, ਮਿਤੀ 6 ਮਈ, 2005 (ਅੰਕਸ਼ੁਦਾ ਆਰ/9) ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਮੁੱਖ ਨਗਰ ਯੋਜਨਾਕਾਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ। ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 1 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਖਾਕੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, - ਆਪਣੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 2361, ਮਿਤੀ 17 ਮਈ, 2005 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸਕੀਮ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 26 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ 'ਜਗਬਾਣੀ' ਅਤੇ 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਨਾਮਕ ਦੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। 7 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 8/1168/04-2LG2/8317 ਮਿਤੀ 10th/11th ਜੂਨ, 2005 ਦੁਆਰਾ। ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ R/10)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(4) ਮਿਸਟਰ ਐਮ.ਐਲ.ਏ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ 1 ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 8 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ/ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 18 ਜੂਨ, 2004 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਅਕਤੂਬਰ/11 ਜੂਨ, 2005 ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਮੇਤ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ

**RAM CHAND AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 944
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 271 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ 34 ਏਕੜ ਹੈ, ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 151 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(5) 2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7523 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਹਨ ਅਰਥਾਤ 18//18 ਮਿੰਟ (1 ਕਨਾਲ-13 ਮਰਲੇ), 18//19/1/2 ਮਿੰਟ (0 ਕਨਾਲ-16 ਮਰਲੇ) , 18//20/1 ਮਿੰਟ (0 ਕਨਾਲ-12 ਮਰਲੇ)। 3 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 36(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਕੀਮ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਗਜ਼ਟ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੋਟਿਸਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਢਾਂਚੇ ਲਈ ਭਾਰੀ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ 21 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਕੁਕਰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਨ ਪੱਲੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ 'ਤੇ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 3 ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 18//IRMin (1 ਕਨਾਲ-13 ਮਰਲੇ), 18// ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 19/1/2 ਮਿੰਟ (0 ਕਨਾਲ-16 ਮਰਲੇ), 8//20/1 ਮਿੰਟ (0 ਕਨਾਲ-12 ਮਰਲੇ)। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 42 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ (ਅਨੈਕਸਰ ਆਰ/9) ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ A ਤੋਂ V ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰੀ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਭੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 42 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(8) ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਮਿੰਟ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਸਾਰੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕਸਬੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਦਿਸ਼ਾ ਜਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਸਬੇ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਖੇਤਰ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 1894 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 1894 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਤਰਾਜ਼ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ 1894 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ

**RAM CHAND AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 946
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਆਫ਼ ਹੈਲਥ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਤੋਂ ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਮਤਾ ਨੰਬਰ 2264 ਮਿਤੀ 26 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, — 2004 ਦੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 2004 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਆਰ.ਐਲ.) ਦੀ 2004 ਦੀ ਸਰਵੇਖਣ ਯੋਜਨਾ ਡਰਾਇੰਗ ਨੰ. PIT(P) 10 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18 ਜੂਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ), 'ਜਗਬਾਣੀ' (ਪੰਜਾਬੀ) ਅਤੇ 'ਦੈਨਿਕ ਭਾਸਕਰ' (ਹਿੰਦੀ) ਨਾਮਕ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।, 2004, 25 ਜੂਨ, 2004 ਅਤੇ 2 ਜੁਲਾਈ, 2007। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਾਰੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮੂਲ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 21 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ (ਅੰਕਸ਼ੁਦਾ ਆਰ/5)। ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਸੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 (ਜੋ ਕਿ 1894 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਵਾਲ 2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7523 ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਰਸੀਦ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ

ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"36. ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ, ਸੁਧਾਰ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ। -(1) ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਟਰੱਸਟ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ-

- (i) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;
- (ii) ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ; ਅਤੇ
- (iii) ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਮੇਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਨਕਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 (iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਆਮ ਨਕਸ਼ਾ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਕੀਮ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ। -ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(12) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਕੀਮ ਦੀ

ਹੋਂਦ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 10/11 ਜੂਨ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.7) ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ 21 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 2319 ਮਿਤੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 2004 i i. ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ। ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗ੍ਰੀਨ ਲਾਗਤ, ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੋਲਟੀਅਮ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਾਗਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਸ ਹਨ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 10/11 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ P.7 ਅਤੇ R. 8)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2006 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 7523 ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ

(13) ਇਸ ਜੁੜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਦਲੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

- (i) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ;
- (ii) ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ; ਅਤੇ
- (iii) ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਮੇਤ ਏ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਏ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਆਮ ਨਕਸ਼ਾ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(14) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (iii) ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਨੋਟਿਸ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 18//18 ਮਿੰਟ (1 ਕਨਾਲ-13 ਮਰਲੇ), 18//19/1/2 ਮਿੰਟ (0 ਕਨਾਲ-16 ਮਰਲੇ), 18//20/1 ਮਿੰਟ (0 ਕਨਾਲ-12)। 18 ਜੂਨ, 2004 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.4) ਵਿੱਚ ਮਰਲੇ) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਘਾਤਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅੰਤਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਰਥਾਤ 18//18 ਮਿੰਟ (1 ਕਨਾਲ-13 ਮਰਲੇ), 18//19/1/2 ਮਿੰਟ (0 ਕਨਾਲ-16 ਮਰਲੇ), 18//20/1 ਮਿੰਟ। (0 ਕਨਾਲ-12 ਮਰਲੇ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ।

(15) ਸ੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਪੱਲੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ (ਅਨੈਕਸਰ ਆਰ/7) 'ਤੇ A ਤੋਂ V ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1) (iii) ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਅੱਗੇ ਇਹ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਤਿਆਰ ਕਰੇ। ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਅਧੀਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋ: ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਲੰਡੂਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, (2)। 54 ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਪੈਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

" ਕੁੱਲ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਹੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 38 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਕੀਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਣਗੇ? ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ

**RAM CHAND AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 950
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਰੰਗੀਨ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ।
ਅਦਾਲਤ(ਜ਼ੋਰ f ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)"

(16) ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਧਾਰਾ 36, 38 ਅਤੇ 40 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(17) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਪੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਕਾਰਡ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਹਿਸ ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) ਹਜ਼ਾਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਵਿਸ-ਏ-ਵਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 1894 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋ. ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਦਲੀਲ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 54 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

(19) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 9636 ਅਤੇ 8960 ਆਫ਼ 2006 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 2006 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 7523 ਤਿੰਨ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ 18//18 ਮਿੰਟ (1 ਕਨਾਲ-13 ਮਰਲੇ), 18//19/1/2 ਮਿੰਟ (0 ਕਨਾਲ-16 ਮਰਲੇ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। , 18//20/1 ਮਿੰਟ (0 ਕਨਾਲ-12 ਮਰਲੇ) ਪਿੰਡ ਤ੍ਰਿਪੜੀ ਸੈਦਾਂ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 10/1 1 ਜੂਨ, 2005 ਅਤੇ

ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.5) ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜੁੜੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ